

Miemern in twijduustern goud veur poëzie

D. S. Hovinga: Grunneger dichter bie oetstek

De tweede gedichtenbundel van de Oldambtster dichter Derk Sibolt Hovinga (hai debuteerde mit de bundel „Störm en Stilte”, verschenen bie Ceres in Meppel) dij körtsleden onder de tuddel „Miemern in twijduustern” bie J. D. van der Veen N.V. in Winschoot oetkwam bie gelegentheid van dichters vieftegste joardag, bevestigt 't talent van de dichter. Meer nog als in de eerste bundel komt in „Miemern in twijduustern” oet dat Hovinga 't eksperiment mit vorm en beeld nait schaauw.

Opzettelik nuim ik de taal hier nait bie, omdat dichten in n dialekt aaltied n eksperiment is. Hovinga is n. Grunneger dichter bie oetstek, d.w.z. hai wait in n poar woorden meer oet te beelden as veul Grunneger dichters in n poar zinnen. 't Is stoer dichten, 't löpt nait zo makkelk as de poëzie van bieveurbeld Nikl. Griep (Jelte Dijkstra), Hovinga nemt zien toak nait makkelk op, hai wil in zuver Grunnegers dingen zeggen doar aink gain woorden veur binnen. In twijduustern zit e te miemern, ondergaait de stilte, moar onderschaaidt toch ook wat heurt bie licht en duuster, aingoal op vangst noar 't woord, doar ales mit zegd is. In 't tuddelgedicht zegt Hovinga: Miemern in twijduustern / As de dingen fluustern / In heur algen taal / En de daipste wellen / Del in 't

leven gellen / Heur gehaim vertellen / En gedachten / In de nachten / Openbluuen / En den over vluuen / - As de steerns lichten - / In gedichten.

Jan Boer schrift in zien knap veurwoord dat Hovinga, veuraal bekend as netuurdichter, zok in komende tied ook ais verdaipen zel in de menselke stried, zoas dij der toch ook in 't Oldambt is. Jan Boer wait wis dat Hovinga ook op dat stök van zoaken wel wat te zeggen het. Meschain het Hovinga nog ais zin om in n gedicht ain of aander modern probleem, doar lu in 't Oldambt mit te kampen hebben, op pepler te zetten. As dat zo is, den is Hovinga dichter genog om 't goud te doun, moar of hai zok op zoks waark touleggen mout? Ik leuf der nait aan. Eerstens wordt 't waark van dizze dichter mit de

benoaming 'netuurdichter' in zekere zin onrecht aandoan. 't Is veul meer en de leesder mit septiel gevuil hoalt dat ter opslag oet. Twijdens is 't veur Hovinga haldaal nait neudeg om ook nog in keus van zien onderwaarpen modern te worden. Hai is moderner as mainsten van Grunneger dichters. In Kaarstnacht bie-veurbeld (eerste strofe):

Stoalblaauwe nacht
Dei wit beraauw
Van oet de wolken slagt
Over de lannen verloren
Over de velden bevroren.

Mit Jelte Dijkstra (†), Jan Boer, Hans Elema en Jan Niehoff heurt Hovinga tot ons beste dichters. Doar huift nait bie: van de leste twinteg of datteg joar, want doarveur was der gain Grunneger

poëzie op zo hoog niveau.

Ik hoop van haarten dat 'Miemern in twijduustern' gaauw oetverkocht is. As Grunnegers heur stök of wat dichters eren willen, den is der moar ain me-naaier: heur waark lezen!

SIMON VAN WATTUM.

goed
en d
niks
um
zee
binn
Jo
kopp

Haarst

't Is haarst,
De locht hangt vlood.
Om koale kampen
Dicht in dampen
Slopt de dood.
De bomen stoan
Gries en vergoan
De takken bloot.
Het licht is aarm
De maaiwen kaarm;
Staarm.

't Is haarst.
De wolken graauw
Dicht om mie tou.
't Gruinlaand is smaart
De vurgen swaart
De grond is waik
En ales zaik.
Het zicht is naauw
En ales — hou?
Flustert:
Raauw.

D. S. HOVINGA

(Oet de bundel „Miemern in twijduustern”,
oetgoave J. D. van der Veen N.V., Winschoot.)